

Những Ngày Đầu Xuân Ở Thung Lũng Shenandoah

Năm nay, kỳ nghỉ lễ mùa xuân (Spring Break) của gia đình tôi diễn ra theo một cách khác. Không còn những chuyến bay vội vã hay những điểm đến xa xôi được lên kế hoạch từ nhiều tháng trước. Cậu con trai đã bước vào giảng đường của James Madison University, và kỳ nghỉ của cậu lại lệch hẳn so với gia đình, sớm hơn hai tuần. Thế là, thay vì cố gắng sắp xếp một chuyến đi xa, chúng tôi quyết định chọn một hành trình gần hơn, chậm hơn, và có lẽ cũng sâu sắc hơn.

Chúng tôi lên đường bằng chiếc xe bán tải quen thuộc, phía sau kéo theo một camper nhỏ, vừa đủ để trở thành một “ngôi nhà di động” trong vài ngày. Điểm đến là Endless Caverns RV Resort, nằm cách trường đại học James Madison chừng 20 phút lái xe, nơi con trai đang theo học.

Hành trình bắt đầu vào một buổi sáng thứ Sáu rực nắng, khi chúng tôi rời khỏi Richmond, thành phố cổ kính với những con phố rợp bóng cây. Không có cảm giác vội vàng thường thấy trước mỗi chuyến đi xa. Lần này, mọi thứ diễn ra nhẹ nhàng hơn, như thể chúng tôi đang bước vào một khoảng lặng được chờ đợi từ lâu.

Trong không gian nhỏ bé của chiếc camper là tất cả những gì cần thiết cho vài ngày sống chậm; những chiếc giường được xếp gọn gàng, một góc bếp đơn sơ với vài vật dụng quen thuộc, và một khung cửa sổ nhỏ, nơi chúng tôi có thể ngắm nhìn thế giới trôi qua từng dặm đường. Không cần nhiều hơn thế. Chính sự đơn giản ấy lại mang đến cảm giác tự do mà hiếm khi tìm thấy trong những chuyến du lịch.

Chiếc xe lăn bánh, rời xa thành phố, tiến dần về phía tây. Cảnh quan bắt đầu thay đổi một cách rõ rệt. Những tòa nhà thấp dần, nhường chỗ cho những cánh đồng trải rộng, những nông trại yên bình và những con đường uốn lượn dẫn vào vùng núi. Ánh nắng đầu xuân phủ lên mọi thứ một lớp ánh sáng dịu dàng, khiến cả hành trình như được nhuộm trong một gam màu ấm áp.

Chúng tôi không vội. Không có lịch trình dày đặc, không có áp lực phải “đi cho hết”. Mỗi đoạn đường đều là một phần của chuyến đi, chứ không chỉ là khoảng cách giữa hai điểm “đi/đến”. Có lúc chúng tôi dừng xe chỉ vì một khung cảnh đẹp bất ngờ, một cánh đồng xanh mướt, một hàng cây đang đâm chồi, hay đơn giản là một khoảng trời mênh mông khiến người ta muốn hít thở thật sâu.

Sau hai giờ đồng hồ rời Richmond, chúng tôi cũng đặt chân đến Endless Caverns RV Resort, một khu cắm trại rộng lớn nép mình bên sườn núi của thung lũng Shenandoah. Ngay từ khi vừa đến nơi, không khí trong lành và khung cảnh xanh mướt đã mang lại cảm giác thư thái khó tả. Sau khi hoàn tất thủ tục check-in, nhân viên khu nghỉ dưỡng tận tình giới thiệu các quy định cần thiết, rồi một người khác lái xe golf dẫn đường đưa chúng tôi đến khu đất trại đã đặt trước.

Khu đất trại E-37 hiện ra gọn gàng và tiện nghi, nằm giữa thiên nhiên nhưng vẫn đầy đủ điện, nước và hệ thống xả thải cho camper. Trong khi tôi bắt tay vào việc cân bằng camper, kết nối điện nước và lắp đặt hệ thống xả thải, thì vợ tôi bắt đầu chuẩn bị bữa trưa đơn giản.

Khi mọi thứ đã đâu vào đấy, chúng tôi trải bữa ăn ngay ngoài trời. Giữa không gian núi rừng yên tĩnh, bữa cơm dường như ngon hơn thường lệ. Trước mắt là những đồi núi trập trùng, xung quanh là cây cỏ và hoa lá đang vào mùa xuân. Những tán redbud bung nở sắc hồng tím dịu dàng, xen lẫn những cây táo dại (crabapple) khoe hoa trắng tinh khôi điểm chút đỏ, trải dài khắp lối đi. Dưới chân là những cụm bồ

công anh (dandelion) vàng nhỏ xinh và những thảm hoa cải dại rực rỡ phủ kín cánh đồng, tất cả hòa quyện tạo nên một bức tranh mùa xuân tươi sáng và đầy sức sống.... tất cả tạo nên một khung cảnh vừa bình yên, vừa sống động.

Ăn xong, chúng tôi nghỉ ngơi một chút rồi quyết định bắt đầu chuyến khám phá đầu tiên bằng cách đi bộ lên đỉnh đồi, nơi có bảng chữ “Endless Caverns” nổi tiếng. Con đường dẫn lên

đỉnh là một lối mòn dốc thoải, uốn lượn qua những tán rừng rợp bóng mát. Không khí mát lạnh, tiếng chim ríu rít, và mùi đất ẩm sau mùa đông khiến từng bước chân trở nên nhẹ nhàng hơn.

Cuối cùng, chúng tôi cũng đến nơi. Những chữ cái lớn “Endless Caverns” sừng sững trên đỉnh đồi, như một dấu ấn đặc trưng của vùng đất này. Chúng tôi dừng lại chụp vài tấm hình lưu niệm, đứng ngắm toàn cảnh thung lũng phía xa trước khi quay trở về khu trại.

Trở lại camper, chúng tôi nghỉ ngơi thêm một lúc rồi lấy xe đạp điện, thong thả chạy vòng quanh khu nghỉ dưỡng.

Endless Caverns RV Resort thực sự giống như một “thế giới thu nhỏ” giữa thiên nhiên rộng lớn. Trải dài trên hơn 265 mẫu Anh, nơi đây không chỉ mang đến sự yên bình mà còn tràn đầy những hoạt động thú vị cho mọi lứa tuổi.

Nơi đây, du khách có thể tản bộ hoặc đạp xe qua những con đường mòn tuyệt đẹp, khám phá hang động đá vôi hàng triệu năm tuổi qua các tour có hướng dẫn, hay đơn giản là thư giãn bên hồ câu cá và hồ bơi nước ấm. Trẻ em có thể vui chơi tại khu playground, nhảy trên sân jumping pad, hoặc thử sức với khu arcade trong nhà. Những ai yêu vận động có thể tham gia sân pickleball, chơi disc golf giữa thiên nhiên, hoặc những trò chơi thân thuộc như cornhole.

Khi chiều xuống, ánh nắng vàng ấm dần lụi sau những dãy núi, khu trại trở nên tĩnh lặng và yên bình đến lạ thường. Đây là thời khắc lý tưởng để nhóm lửa trại, quây quần bên nhau và tận hưởng không gian thanh bình của núi rừng. Chúng tôi bắt đầu chuẩn bị bữa cơm chiều bằng cách nhóm lửa nướng thịt, để than đỏ rực sẵn sàng cho những món ăn ngon.

Trong lúc chờ lửa cháy rực, chúng tôi đem nem, chả, mực khô và bánh tráng ra nướng, mùi thơm lan tỏa hòa quyện với không khí núi rừng. Ngồi bên bếp lửa, nhâm nhi ly bia mát lạnh, cảm giác vừa ấm áp vừa thư thái, như thể cả thời gian cũng chậm lại để nhường chỗ cho khoảnh khắc hiện tại.

Xa xa, bảng chữ “Endless Caverns” nổi bật trên sườn đồi, như một lời nhắc nhở rằng chúng tôi đang ở một nơi thật đặc biệt, nơi vẻ đẹp thiên nhiên giản dị và những trải nghiệm đời thường

hòa quyện làm một. Và có lẽ, chính những khoảnh khắc nhỏ bé ấy, một bữa com ngoài trời, một con đường mòn mát rùng, hay một vòng xe đạp thông thả... chính là điều khiến chuyến đi trở nên sâu sắc và đáng nhớ hơn bất cứ trải nghiệm nào khác.

Sau bữa com giữa rừng núi, quây quần bên bếp lửa, trò chuyện và cười đùa rôm rả cho đến hơn 10 giờ mới trở vào camper để nghỉ ngơi. Không khí ấm áp, ánh lửa nhấp nhô soi bóng trên khuôn mặt, mang đến cảm giác gần gũi, bình yên đến lạ thường, một khoảnh khắc giản dị nhưng sâu sắc, khiến chuyến đi trở nên trọn vẹn từ những chi tiết

nhỏ bé nhất.

Sáng hôm sau, Thứ Bảy, thức dậy từ tờ mờ sáng, chuẩn bị bữa sáng giản dị; bánh mì kẹp trứng ốp la, kèm theo phần thịt nướng còn lại từ tối hôm trước. Bữa ăn xong, chúng tôi lái xe đến James Madison University để đón con trai, khoảnh khắc đoàn tụ nhỏ bé nhưng tràn đầy niềm vui sau vài ngày xa cách.

Bốn thành viên trong gia đình nhỏ chúng tôi tiếp tục hành trình với điểm đến mới, Seven Bends State Park. Thông thường, khi đi cắm trại, chúng tôi luôn tìm kiếm những công viên lân cận để khám phá cảnh quan thiên nhiên và tận hưởng không khí ngoài trời. Vì vùng này đã quen thuộc với những địa điểm như Luray Caverns, công viên quốc gia Shenandoah National mà trong đó

có cung đường mây xanh (Skyline Drive) nổi tiếng hay Natural Bridge... Lần này, chúng tôi quyết định trải nghiệm những điểm chưa từng đặt chân đến, trong đó có Seven Bends State Park.

Seven Bends State Park nằm cách thị trấn Woodstock khoảng 2 dặm (3,2 km) về phía đông nam, gần khu vực lịch sử "Seven Bends" của sông North Fork, Shenandoah. Đây là công viên tiểu bang thứ 41 của Virginia, có các hoạt động giải trí ngoài trời, học tập và giáo dục, đồng thời bảo tồn các giá trị thiên nhiên quý giá của sông và cảnh quan xung quanh.

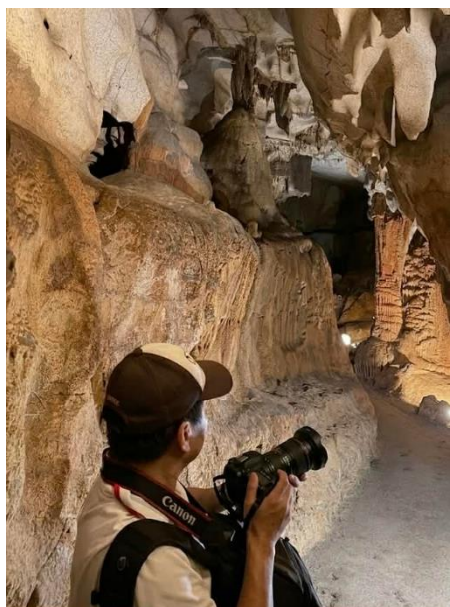
Công viên được hình thành từ nhiều mảnh đất dọc theo bờ sông Shenandoah. Tiến sĩ James R. Myers đã hiến tặng 674 mẫu Anh (273 ha) đất bên cạnh hồ chứa; thị trấn Woodstock đóng góp thêm khoảng 85 mẫu Anh (34 ha); và tiểu bang Virginia mua thêm hơn 306 mẫu Anh (124 ha) từ Học viện Quân sự Massanutten. Trước đây, khu vực này từng là trại hè dành cho các cậu bé mang tên "Camp Lupton." Công viên chính thức mở cửa vào cuối năm 2019 và được Thống đốc Glenn

Youngkin khánh thành vào ngày 14 tháng 6 năm 2022, trở thành một điểm đến hấp dẫn, nơi thiên nhiên, lịch sử và các hoạt động ngoài trời hòa quyện hài hòa. Seven Bends State Park có hai cổng vào thuận tiện cho du khách, với mức phí vào cổng chỉ khoảng 5 USD cho mỗi xe, áp dụng cho chỗ đậu xe trong ngày.

Tại Seven Bends, con gái chúng tôi mê mẩn đạp xe trên các con đường mòn nhỏ, khám phá

khung cảnh xanh mướt hai bên bờ sông, trong khi con trai chọn cách yên tĩnh ngồi đọc sách và nghỉ ngơi. Chúng tôi, hai vợ chồng, thông thả đi dạo quanh công viên, chụp lại những khung cảnh mùa xuân rực rỡ với những bụi hoa bluebells nở dọc theo dòng sông uốn lượn. Nếu ở Texas có hoa Bluebonnet, thì ở Shenandoah Valley này là những đốm xanh tím dịu dàng của bluebells.

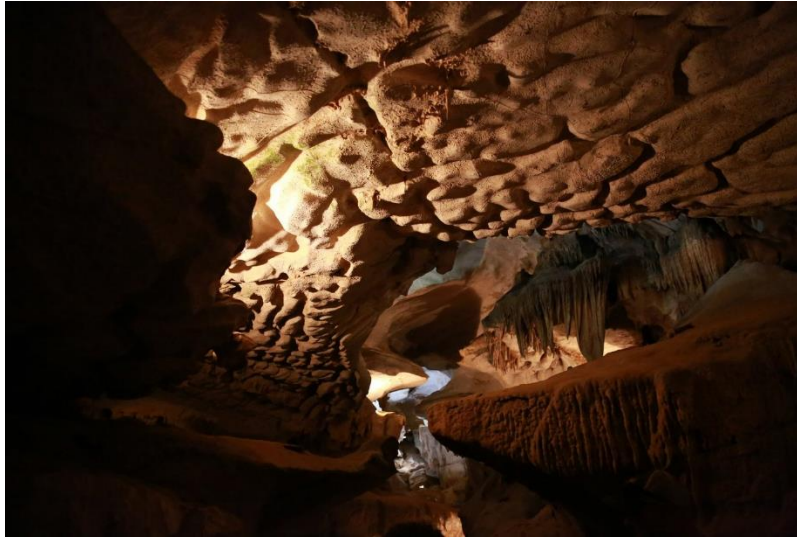

Sau khi thưởng ngoạn và chụp ảnh, chúng tôi ghé tiệm cà phê Starbucks mua vài ly cho các con, rồi trở về Endless Caverns để tiếp tục khám phá hang động huyền bí này.

Theo Wikipedia, Endless Caverns là một hang động thương mại nằm cách thị trấn New Market, Virginia khoảng 3 dặm (4,8 km) về phía nam. Hang thuộc khu nghỉ dưỡng Endless Caverns Resort, thân thiện với thú cưng, có các khu cắm trại cho RV, những căn nhà nghỉ cho khách thuê và nhiều tiện nghi khác; bể bơi ngoài trời, sân chơi, đường mòn đi bộ, ao câu cá bắt rồi thả (catch-and-release), hầm khai thác khoáng sản và các hoạt động giải trí đa dạng.

Lịch sử của hang bắt đầu vào tháng 10 năm 1879, khi hai cậu bé đang săn thỏ trên đất của Ruben Zirkle phát hiện ra một hố nhỏ sau tảng đá vôi. Khi di chuyển đá để dọa thỏ, họ nhận ra hang sâu bên dưới, quay về lấy dây thừng và nến để khám phá. Trong hang có nhiều phòng. Không lâu sau, gia đình Zirkle tổ chức các tour khám phá bằng nến. Năm 1919, Đại tá

Brown mua lại hang và lắp điện hoàn chỉnh, chuẩn bị cho buổi khai trương vào tháng 8 năm 1920, với thiết kế ánh sáng của Phineas Stephens. Đến năm 1928, hệ thống điện được cải tiến thêm với sự hợp tác của Samuel Hibben và W.A. Oglesby.

Khi bước vào lòng hang Endless Caverns, cảm giác chúng tôi như rời khỏi thế giới bên ngoài để bước vào một vũ trụ khác, nơi thời gian dường như chậm lại, tiếng bước chân vang vọng trên đá và hơi mát lạnh của hang khiến da gà nổi lên từng đợt. Người hướng dẫn viên dẫn chúng tôi đi từng ngóc ngách của hang, thỉnh thoảng kể lại câu chuyện phiêu lưu của hai

cậu bé đã tình cờ phát hiện hang vào năm 1879. Những chi tiết được kể một cách sống động khiến chúng tôi tưởng như đang sống lại khoảnh khắc lịch sử ấy... Ánh nến lập lòe và cảm giác hồi hộp khi phát hiện ra những buồng hang bí ẩn lần đầu tiên.

Một trải nghiệm đặc biệt khiến mọi người không thể quên là khi hướng dẫn viên tắt toàn bộ hệ thống điện trong hang, chỉ để lại một ngọn nến nhỏ heo hắt. Ông yêu cầu mọi người nhắm mắt, hít thật sâu, và khi mở mắt ra, cả hang chìm trong bóng tối. Không còn ánh sáng len lỏi, không còn hình ảnh gì ngoài những khoảng đen mênh mông. Trong khoảnh khắc ấy, mọi giác quan như được đánh thức, âm thanh rơi xuống từ trần hang trở nên sống động hơn, hơi thở của từng du khách vang vọng như nhịp trống xa xăm. Sự im lặng tuyệt đối và bóng tối bao trùm tạo ra một cảm giác vừa sợ hãi vừa kỳ diệu như đứng giữa một thế giới chưa từng được khám phá, nơi con người trở nên nhỏ bé trước vẻ hùng vĩ của thiên nhiên.

Sau hơn một giờ đi dọc các buồng và hành lang ngoằn ngoèo, khám phá những khối thạch nhũ, đá vôi đủ hình thù kỳ lạ; từ những cột đá trông như cây nến khổng lồ, những thác nước đá đóng băng, cho đến những hình thù tưởng tượng do ánh sáng nền chiếu lên vách hang, chúng tôi dần kết thúc hành trình dưới lòng đất. Mỗi bước chân rời hang đều mang theo cảm giác vừa

hồi hộp, vừa tràn đầy sự thán phục. Trở lên ánh sáng ban ngày, nhịp tim chúng tôi dường như vẫn còn vang vọng trong từng khoảnh khắc huyền bí của hang động, một trải nghiệm khó quên, vừa thử thách giác quan, vừa chạm đến trí tưởng tượng và sự tò mò vô tận của con người.

Sau khi rời hang vào khoảng gần 6 giờ chiều, chúng tôi trở về khu cắm trại, nhóm lửa và chuẩn bị bữa tối. Cả gia đình quây quần bên bếp lửa, nướng thịt, trò chuyện rôm rả, tiếng cười vang lên hòa cùng tiếng xào xạc của lá rừng tạo nên một không gian bình yên mà ấm áp. Sau một ngày dài khám phá và trải nghiệm. Khoảng hơn chín giờ tối, chúng tôi lấy bánh sinh nhật ra, thắp nến và hát mừng

sinh nhật lần thứ 15 của cô con gái. Không khí trở nên rộn rã và đầy niềm vui, tiếng hát vang vọng khắp khu rừng, rồi chúng tôi cùng nhau cắt những miếng bánh ngọt ngào, thưởng thức và trò chuyện thêm chút nữa trước khi chuẩn bị đi ngủ để sáng hôm sau rời khỏi khu đất trại.

Sáng Chủ Nhật, những hạt mưa lất phất bắt đầu rơi, từng giọt nhỏ vỗ nhẹ trên mái camper, tạo nên một giai điệu dịu dàng cho buổi sáng. Chúng tôi nhanh chóng dọn dẹp mọi thứ, gắn lại camper và lái xe đến James Madison University để đưa con trở lại trường. Cảm giác thật khác lạ, hiếm có gia đình nào lại đưa con đi học mà kéo theo cả một chiếc camper như chúng tôi, nhưng điều đó lại khiến chuyến đi trở nên đặc biệt và đáng nhớ hơn.

Chỉ vài ngày ngắn ngủi, nhưng cả gia đình đã kịp ghi lại những khoảnh khắc trọn vẹn bên nhau. Những cung đường uốn lượn qua núi rừng, những hang động huyền bí, bữa cơm bên lửa

trại ấm áp, và những buổi sáng mưa lất phất nhẹ. Mỗi trải nghiệm, dù nhỏ bé, đều thấm đẫm tiếng cười, sự gần gũi và cảm giác tự do hiếm thấy trong cuộc sống thường nhật. Chuyến đi không chỉ là một kỳ nghỉ, mà còn là một câu chuyện gia đình, nơi thiên nhiên, niềm vui giản dị và tình thân hòa quyện, khắc sâu trong ký ức những giá trị giản đơn nhưng vô cùng quý giá.

Richmond, 04/06/2026